

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 15 0 К 003779 20 Кж 7
Бања Лука, 29.09.2020. године

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија др Вељка Икановића, као предсједника вијећа, Даниеле Миловановић и Горане Микеш, као чланова вијећа, уз учешће записничара Соње Матић, у кривичном предмету против оптуженог С. М. због стицаја кривичних дјела убиство из члана 124. став 1. Кривичног законика Републике Српске, тешка тјелесна повреда из члана 132. став 1. и недозвољена производња и промет оружја или експлозивних материја из члана 361. став 1. истог закона, одлучујући о жалбама окружног јавног тужиоца у Требињу и браниоца оптуженог, В. Ћ., адвоката из С., изјављеним против пресуде Окружног суда у Требињу број 15 0 К 003779 19 К 2 од 23.01.2020. године, након одржане сједнице вијећа, којој су присуствовали замјеник главног републичког јавног тужиоца С. Б., оптужени и његов бранилац, дана 29.09.2020. године, донио је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Уважавањем жалбе браниоца оптуженог С. М., укида се пресуда Окружног суда у Требињу број 15 0 К 003779 19 К 2 од 23.01.2020. године и предмет враћа том суду на поновно суђење.

Образложење

Побијаном пресудом Окружног суда у Требињу број 15 0 К 003779 19 К 2 од 23.01.2020. године, оглашен је кривим С. М., због стицаја кривичних дјела: убиство из члана 124. став 1. Кривичног законика Републике Српске („Службени гласник Републике Српске“ број 46/17, у даљем тексту: КЗ РС), за које му је утврђена казна затвора у трајању од 15 (петнаест) година; тешка тјелесна повреда из члана 132. став 1. КЗ РС, за које му је утврђена казна затвора у трајању од 1 (једне) године и недозвољена производња и промет оружја или експлозивних материја из члана 361. став 1. КЗ РС, за које му је утврђена казна затвора у трајању од 6 (шест) мјесеци, па је на основу одредбе члана 56. став 2. тачка 3. КЗ РС, осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 16 (шеснаест) година, у коју му је урачунато вријеме проведено у притвору. На основу члана 108. став 3. Закона о кривичном поступку Републике Српске („Службени гласник Републике Српске“ број 53/12, 91/17 и 66/18, у даљем тексту: ЗКП РС), оштећени С. Ш. је са имовинскоправним захтјевом упућен на парницу. На основу одредбе члана 82. став 2. КЗ РС, оптуженом је изречена мјера безбједности одузимања предмета и то ножа дужине сјечива 15 цм, дужине дршке 12 цм, као предмет који је употребљен за извршење кривичног дјела, те пушке М-48, серијског броја Т-44436, са пет комада муниције 7,9 мм и

са једним метком у цијеви. На основу члана 99. став 1. ЗКП РС, оптужени је обавезан да у цијелости надокнади трошкове кривичног поступка, о чијој висини ће тај суд донијети посебно рјешење.

Против наведене пресуде жалбу су, благовремено, изјавили окружни јавни тужилац у Требињу (у даљем тексту: окружни тужилац) и бранилац оптуженог, адвокат В. Ћ. из С.. Тужилац жалбу је изјавио због одлуке о кривичној санкцији, са приједлогом да се побијана пресуда преиначи и оптуженом за свако кривично дјело, утврде веће казне, те затим осуди на већу јединствену казну затвора. Бранилац оптуженог жалбу је изјавио због повреде Европске конвенције о заштити људских права и основних слобода, битне повреде одредаба кривичног поступка, повреде Кривичног закона, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и због одлуке о трошковима кривичног поступка, са приједлогом да се побијана пресуда укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење.

У писменом одговору на жалбу тужиоца, бранилац оптуженог је предложио да се та жалба у дијелу који се односи на висину утврђених казни затвора за кривична дјела тешка тјелесна повреда из члана 132. став 1. КЗ РС и недозвољена производња и промет оружја или експлозивних материја из члана 361. став 1. КЗ РС, одбаци као недопуштена, у смислу одредбе члана 326. у вези са чланом 321. ЗКП РС, те је навео да обзиром да је приједлог жалбе одбране да се побијана пресуда укине и предмет врати на поновно суђење, да сматра да је жалба тужиоца беспредметна.

У сједници вијећа, замјеник главног републичког јавног тужиоца (у даљем тексту: републички тужилац) је остала код жалбених навода жалбе окружног тужиоца, с тим што је одустала од приједлога за утврђивање већих казни оптуженом за кривична дјела тешка тјелесна повреда из члана 132. став 1. и недозвољена производња и промет оружја или експлозивних материја из члана 361. став 1. КЗ РС, док је подржала жалбени приједлог за изрицање веће казне оптуженом за кривично дјело убиства из члана 124. став 1. КЗ РС. Бранилац оптуженог је изложио жалбу, остајући у цијелости код разлога и приједлога исте, као и код писменог одговора на жалбу тужиоца, а оптужени је подржао жалбу браниоца, те у цијелости прихватио његово излагање на сједници вијећа.

Разматрајући спис, побијану пресуду, жалбе тужиоца и браниоца оптуженог, те одговор браниоца на жалбу тужиоца, одлучено је као у изреци овог рјешења, из сљедећих разлога:

Оспоравајући правилност и законитост побијане пресуде, жалба браниоца указује на битне повреде одредаба кривичног поступка, садржане у одредби члана 311. став 1. тачке г), ј) и к), те став 2. ЗКП РС. Указује се на повреде права на одбрану и права на правично суђење, на повреду одредбе члана 321. ЗКП РС, на неразумљивост изреке пресуде и њеној противријечности са разлозима, те изостанак разлога о одлучним чињеницама, као и на неправилну примјену појединих одредаба процесног кривичног закона, које су по ставу ове жалбе биле од утицаја на законито и правилно доношење пресуде.

У оквиру чињеничне основе побијане пресуде, аргументима изнесеним у жалби браниоца се оспорава правилност оцјене изведених доказа оптужбе и одбране, па слиједом тога и правилност утврђења одлучних чињеница, са тврдњом да спроведени докази не потврђују тврдње оптужбе да је оптужени починио кривична дјела убиство из члана 124. став 1., тешка тјелесна повреда из члана 132. став 1. и недозвољена производња и промет оружја или експлозивних материја из члана 361. став 1. КЗ РС, за која је побијаном пресудом оглашен кривим, а што је све за посљедицу, по ставу жалбе, довело до повреде Кривичног закона, јер по ставу жалбе, првостепени суд је у поновљеном суђењу морао као основ узети првобитну оптужницу, која није садржавала опис бића кривичних дјела из члана 132. став 1. и 361. став 1. КЗ РС, те обзиром да је тужилац у ранијем поступку одустао од жалбе, у поновљеном суђењу није могао мијењати оптужницу на штету оптуженог, јер је то у супротности са принципом „reformatio in peius“.

Обе жалбе оспоравају првостепену пресуду у дијелу одлуке о кривичној санкцији, па тако тужилац сматра да је казна затвора за кривично дјело убиство из члана 124. став 1. КЗ РС премала, док жалба браниоца, наглашава да првостепени суд приликом одмјеравања казне, није у довољној мјери цијенио све утврђене олакшавајуће околности на страни оптуженог, као и да је пропустио цијенити виктимолошки допринос жртве, као олакшавајућу околност, те да је код преостала два кривична дјела пропустио да образложи појединачно утврђене казне затвора за та кривична дјела, да код кривичног дјела тешке тјелесне повреде, као олакшавајућу околност није цијенио да је дјело извршено са евентуалним умишљајем, а да код кривичног дјела из члана 361. став 1. КЗ РС, није утврдио са којом врстом умишљаја је починио исто, из чега, по ставу ове жалбе, произилази да ту чињеницу није цијенио ни као отежавајућу, ни као олакшавајућу околност.

У сегменту побијања пресуде због одлуке о трошковима кривичног поступка, жалба браниоца сматра да је оптужени требао бити ослобођен од плаћања трошкова кривичног поступка, обзиром на његово лоше имовно стање, те да је исти свакако морао бити ослобођен од плаћања трошкова које се односе на трошкове вјештачења по вјештаку хемијске струке, обзиром да је исти ослобођен од оптужбе због кривичног дјела неовлашћена производња и промет опојних дрога из члана 207. став 1. КЗ РС.

Основани су жалбени приговори браниоца оптуженог којима се истиче да првостепени суд у образложењу побијане пресуде у дијелу који се односи на кривично дјело убиства из члана 124. став 1. КЗ РС, није дао оцјену сваког доказа појединачно и у вези са осталим доказима, на шта га обавезује одредба члана 295. став 2. ЗКП РС. Наиме, побијана пресуда прихвата психијатријско вјештачење психијатара др М. С. и др С. С. заједно са њиховим исказима датим на претресу пред првостепеним судом, из којих произилази да приликом вјештачења, ови вјештаци нису располагали са изјавом оптуженог који је дао накнадно, у својству свједока. У том свом исказу, оптужени је навео да му је оштећени Н. Ш., након што му је рекао: „гдје ти је сад мала“, упутио и ријечи „ко ти сад јебе малу?“. Ове ријечи је првостепени суд чак и унио у чињеничном опису дјела, међутим, те друге ријечи, су нове чињенице, које је у свом исказу навео оптужени, на које се нису изјаснили наведени вјештаци, а на њиховом

вјештачењу се заснива побијана пресуда. Дакле, првостепени суд, приликом оцјене доказа, није довео у везу доказ - психијатријско вјештачење вјештака оптужбе са исказом оптуженог датим на главном претресу (нити је одредио допунско вјештачење ових вјештака на ову нову чињеницу), што је могло бити од утицаја на законито и правилно доношење пресуде, што представља битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 311. став 2. у вези са чланом 295. став 2. ЗКП РС.

Основани су и жалбени приговори да је изрека побијане пресуде противрјечна њеним разлозима. Наиме, под тачком 2. изреке побијане пресуде, оптужени је оглашен кривим да је починио кривично дјело недозвољена производња и промет оружја или експлозивних материја из члана 361. став 1. КЗ РС, односно да је неовлаштено држао и носио ватрено оружје и муницију и то, осим пушку М-48 серијског броја Т-44436, са угравираним животињом-јелен на дрвеном кундаку, да је држао и носио и ловачку пушку марке „Застава Југославија“, серијски број 31974 напуњену са два патрона, ознаке „Италу 12“, 33 гр специјал, са патронима у цијеви пушке и ловачки појас зелене боје са 10 ловачких патрона калибра 12 мм, чије је набављање грађанима дозвољено, а које оружје по члану 7. став 2. Закона о оружју и муницији спада у дозвољено оружје категорије „Б“ за које је потребно одобрење надлежног органа. Међутим, у образложењу побијане пресуде се наводи да због чињенице да постоји жалба само у корист оптуженог, првостепени суд није могао оптуженог огласити кривим за овај облик кривичног дјела, због садржаја раније пресуде. Дакле, изрека побијане пресуде у овом дијелу је противрјечна њеним разлозима, чиме је првостепени суд починио битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка к) ЗКП РС, на шта се правилно указује жалбом браниоца.

Исто тако, основани су и жалбени приговори да је првостепени суд повриједио принцип „*reformatio in peius*“, садржан у одредби члана 321. ЗКП РС, када је у питању кривично дјело тешка тјелесна повреда из члана 132. став 1. КЗ РС. Наиме, тачком 1. изреке првобитне оптужнице, оптуженом је било стављено на терет и ово кривично дјело. Међутим, чињенични опис дјела у првобитној оптужници није садржавао радњу коју је оптужени предузео да би извршио ово кривично дјело, нити је садржавао субјективни елемент овог кривичног дјела. На поновљеном претресу пред првостепеним судом, окружни тужилац је измјенио оптужницу тако што је у тачки 1. изреке, додавањем ријечи: „да би оптужени знајући и свјестан тога да га може тешко тјелесно повриједити на то је и пристао, па не желећи да пусти нож из руке у којој га је држао, а све док П. својом руком држи оштрицу ножа, нагло је нож повукао према себи...“. Дакле, окружни тужилац је током поновног претреса, у оптужницу унио и радње оптуженог и субјективни елемент овог кривичног дјела, које оптуженом нису биле стављене на терет првобитном оптужницом, а од жалбе тужиоца, која је била изјављена само због одлуке о кривичној санкцији, републички тужилац је одустао, због чега је овај суд рјешењем број 15 0 К 003779 19 Кж 4 од 19.11.2019. године, ту жалбу, у смислу одредбе члана 326. ЗКП РС, одбацио као недопуштену. Првостепени суд је прихватио тако измјењену оптужницу и оптуженог огласио кривим и за ово кривично дјело, па је поступајући на тај начин, прекршио одредбу члана 321. ЗКП РС о забрани „*reformatio in peius*“, према којој, ако је поднесена жалба само у корист оптуженог, пресуда се не

смије измјенити на његову штету, чиме је починио битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка ј) ЗКП РС.

Из наведеног произилази да су основани жалбени приговори браниоца оптуженог засновани на тврдњи да је побијана пресуда захваћена битним повредама одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачке ј) и к) и став 2. ЗКП РС, а истовремено, аргументима жалбе, основано се доводи у питање и правилност чињеничне основе побијане пресуде.

Због тога је ваљало жалбу браниоца оптуженог уважити, побијану пресуду укинути на основу члана 329. став 1. тачка а) ЗКП РС и предмет вратити првостепеном суду на поновно суђење.

Како је пресуда укинута због битних повреда одредаба кривичног поступка, а због тих повреда овај суд не може испитати правилност чињеничне основе побијане пресуде, као ни правилност примјене Кривичног закона, то ће првостепени суд у наставку поступка отклонити наведене битне повреде, по потреби ће наредити допунско вјештачење по вјештацима др С. и др С. (због накнадне изјаве оптуженог), а оцјениће и остале приговоре из жалбе браниоца којима се указује да је и у погледу кривичног дјела недозвољена производња и промет оружја или експлозивних материја из члана 361. став 1. КЗ РС, повријеђен принцип „*reformatio in reius*“, као и приговоре којима се указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање и на погрешну примјену Кривичног закона, те и на приговоре које се односе на трошкове кривичног поступка, након чега ће све доказе оцјенити на начин који прописује одредба члана 295. став 2. ЗКП РС, а пресуду образложити на начин који прописује одредба члана 304. став 7. ЗКП РС.

Само ако тако поступи, првостепени суд ће у овој кривичноправној ствари моћи донијети правилну и закониту пресуду.

Из наведених разлога жалба тужиоца, којом побија пресуду само због одлуке о кривичној санкцији у односу на кривично дјело убиство из члана 124. став 1. КЗ РС, за сада је беспредметна.

Записничар
Соња Матић

Предсједник вијећа
Др Вељко Икановић

Тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић